

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.11.2008
KOM(2008) 831 endelig

2005/0241 (COD)

KOMMISSIONENS UDTALELSE

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringsforslag
til Rådets fælles holdning til
forslaget til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under passagertransport ad søvejen
og indre vandveje**

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG i henhold til EF-traktatens artikel 250,
stk. 2

KOMMISSIONENS UDTALELSE

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringsforslag
til Rådets fælles holdning til
forslaget til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under passagertransport ad søvejen
og indre vandveje**

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Ifølge EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), afgiver Kommissionen udtalelse om Europa-Parlamentets ændringsforslag ved andenbehandlingen. Kommissionen forelægger hermed sin udtalelse om Parlamentets foreslåede 19 ændringer.

2. SAGSFORLØB

Dato for fremsendelse af forslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (dok. KOM(2005) 592 endelig - 2005/0241 (COD)):	13. februar 2006
Udtalelse afgivet af Regionsudvalget:	15. juni 2006
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg:	13. september 2006
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets førstebehandling:	25. april 2007
Dato for Kommissionens ændrede forslag:	22. oktober 2007
Fælles holdning vedtaget:	6. juni 2008
Dato for udtalelse fra Europa-Parlamentet ved andenbehandlingen:	24. september 2008

3. FORMÅLET MED FORSLAGET

Forslaget har til formål at indføre et sæt harmoniserede regler vedrørende rettigheder og forpligtelser for alle søfartspassagerer, uanset deres rejserute, og for transportører. Denne harmonisering bør være tilstrækkelig omfattende til at sikre både mere retfærdige erstatninger og en bedre forebyggelse af ulykker.

Det drejer sig om at inkorporere 2002-protokollen til Den Internationale Søfartsorganisations Athenkonvention af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage (i det følgende

benævnt "Athenkonventionen") i fællesskabsretten. Athenkonventionen er en moderne tekst, der klart præciserer, hvilke rettigheder og forpligtelser passagerer og transportører har. For erstatning i forbindelse med ulykker til søs indføres der en ordning med objektivt erstatningsansvar, der fastsættes tilstrækkeligt høje grænser for erstatning, det pålægges alle transportører at tegne en forsikring, og skadelidte gives mulighed for at gøre deres erstatningskrav gældende direkte over for forsikringsselskabet.

Parallelt med dette initiativ agter medlemsstaterne og Fællesskabet at tiltræde Athenkonventionen¹.

Denne integrering af konventionen i fællesskabsretten forudsætter visse justeringer:

- Athenkonventionen er begrænset til international søtransport. Kommissionen foreslår, at anvendelsesområdet udvides til også at omfatte cabotageejlads (søtransport inden for en og samme medlemsstat) og sejlads ad indre vandveje.
- Med sigte på en harmonisering, som gavner både passagerer og transportører, foreslår Kommissionen, at en bestemmelse i Athenkonventionen, som giver mulighed for, at en medlemsstat på egen hånd kan indføre højere erstatningsgrænser end dem, der er fastsat i konventionen, ikke længere skal finde anvendelse. Kommissionen har også accepteret et af Europa-Parlamentets ændringsforslag under førstebehandlingen, som garanterer, at skadelidte i alle tilfælde får mindst de beløb, der er fastsat i Athenkonventionen. I øjeblikket er situationen den, at Athenkonventionen ville kunne anvendes i konkurrence med en anden konvention om begrænsning af transportørers ansvar, som ved at fastsætte et samlet loft for erstatningen pr. ulykke i praksis kunne betyde en nedsættelse af det beløb, der skal betales til hver skadelidte.
- Tilføjelse af en bestemmelse om, at der skal ydes større erstatning ved beskadigelse af udstyr beregnet for bevægelseshæmmede.
- Tilføjelse af en forpligtelse til forskudsbetaling.
- Tilføjelse af en forpligtelse til at underrette passagerer om deres rettigheder.

4. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

4.1. Ændringsforslag, som Kommissionen accepterer

4.1.1. Ændringsforslag, som accepteres i deres helhed

- Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 2, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 16, 18 og 19 i deres helhed.

¹ Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af protokollen af 2002 til Athenkonventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage (KOM(2003) 375 af 24. juni 2003). Under vedtagelse.

4.1.2. *Ændringsforslag, som accepteres delvis*

- Ændringsforslag 1 kan kun delvis accepteres. Kommissionen kan ikke acceptere det sidste punktum i dette ændringsforslag, som lader forstå, at indførelsen af et krav om obligatorisk forsikring ikke får konsekvenser for bestående forsikringsordninger. Indførelsen af en ordning med obligatorisk forsikring vil nemlig uundgåeligt få konsekvenser for de enkelte operatører, også selv om forsikringsmarkedets struktur generelt ikke påvirkes.
- Ændringsforslag 3 og 17 kan kun delvis accepteres. Kommissionen mener ikke, at det er realistisk at kræve, at passagererne skal gives fuldstændige informationer, idet det indebærer, at de skal have udleveret en kopi af den relevante lovgivning, herunder om civile søgsmål, i sin helhed. Ændringsforslag 3 og 17 anfører også, at informationerne skal udleveres til passagererne, før de går ombord; det kan ikke altid lade sig gøre på grund af forordningens anvendelsesområde. Forordningen gælder også, hvor kontrakten er indgået i et tredjeland, og derfor kan det kun garanteres, at informationerne vil være til rådighed fra det øjeblik, hvor passageren stiger ombord på skibet.
- Ændringsforslag 14 kan kun delvis accepteres. Kommissionen kan ikke acceptere sletningen af det andet stykke i artikel 5 i den fælles holdning om erstatningsordningen i tilfælde af terrorangreb.
- Ændringsforslag 15 kan kun delvis accepteres. Kommissionen mener ikke, det er passende at garantere et minimumsforskudsbeløb i tilfælde af permanent invaliditet. Kommissionen minder om, at forskud skal udbetales i forbindelse med dødsfald og kvæstelser, men at invaliditetssager følger en procedure, der har en vis varighed, for at konstatere en eventuel invaliditet og derfor ikke er forenelige med en hurtig udbetaling af forskud.

4.2. **Ændringsforslag, som Kommissionen afviser**

- Ændringsforslag 4 kan ikke accepteres, da det ikke længere er relevant. Ændringsforslaget henviser fortsat til proceduren, hvorved alle fremtidige ændringer af konventionen automatisk integreres i fællesskabsretten, medmindre Kommissionen via udvalgsproceduren vedtager en forordning, som fastsætter det modsatte. I den fælles holdning blev fremgangsmåden ændret, og Kommissionen accepterede denne ændring. Ændringer af de maksimale erstatningsbeløb i medfør af Athenkonventionen kan integreres i fællesskabsretten via vedtagelse af en kommissionsforordning i henhold til forskriftsproceduren med kontrol. Alle andre ændringer af konventionen kræver en vedtagelse i henhold til proceduren for fælles beslutningstagning.
- Ændringsforslag 5 kan ikke accepteres, idet det omfatter en generel erklæring om gennemgang af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds mandat, som ikke er på sin plads i denne specifikke forordning.

5. **KONKLUSION**

Under henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som angivet ovenfor.